

AIGUA INFINITA

Encara estic impregnada de les teves olors,
però torno a caminar, torno a caminar una vegada més, torno a
caminar.

En girar el cap, tot d'un cop he recordat que allà fora hi ha una llum,
és la meva estrella.

Silenciosa i poderosa, em perdona i m'accepta, compassiva i humil,
els meus errors, els meus cops, les meves caigudes, i la meva manca de fe.

La meva manca de fe!

Confia en la vida, que **terra fèrtil** ets,
i dintre teu guardes les fonts secretes d'aigua infinita.

Estan cansats aquests ulls de veure'ns plorar,
ruixat és el camí, ben aviat florirà.
S'ha acabat mirar endarrere, la sort és de qui la va a cercar,
ens sobren els destins, si l'horitzó mirem!

La meva manca de fe!

Confia en la vida, que terra fèrtil ets,
I dintre teu guardes la flama incandescent.

Aigua infinita ...

Aigua infinita ...

Aigua infinita ...